

אהובה שרמן

נושאים אלה חוזרים ביצירתה של האמנית לאורך שנים ארוכות, הם מקבלים תפניות חדשות ורעננות עם הזמן, שינויי זוויות ההסתכלות מניבות אמירה שונה לחלוטין ושומרות על העניין המתמשך אשר נוצר בעבודותיה. האסתטיקה הגבוהה המבוטאת אינה מתנצלת ולו לרגע, כך האמנית בוחרת לראות את עולמה: נקי נאה ומזמין. ללא סבל, ללא תלאות, ללא חיבוטי נפש. עולמה ברור צלול ושלם.

תערוכות רבות ומכובדות בעברה של שרמן, בארץ ובמדינות אחרות. עבודותיה נמצאות באוספים רבים, פרטיים וציבוריים וביניהם באוספה של הנסיכה ביאטריס מהולנד. בעבר זכתה בפרס שטרק ולאחרונה הוכרה כיקירת העיר חיפה בזכות פועלה עבור אמנים עולים. קל ונעים לחיות במחיצת יצירותיה של האמנית, עולמה הברור והצלול הניבט מבעד לציורים מושך ומהנה.

לאורך עשרות שנות יצירה בנתה לעצמה האמנית מציאות חלופית משופרת, אסתטית מאוד, מציאות אשר בה היא מעדיפה להתקיים, ואנו איתה, חולמים על אותה מציאות אפשרית משוחררת מכיעור ורוע, חוסר הפרטים האנושיים מאפשר להזיה הנקיה והשלווה להתקיים ולו רק על הבד. הנקיון הציורי החיצוני נובע מתוך הנקיון הפנימי ושורשיו עמוקים. הרמוניה קיומית מתארת את היש ואת האפשרי

אהובה שרמן מוקסמת מהנופים בה היא חיה, היא מתבוננת בסובב אותה מעכלת את ההתרשמויות ונותנת להן ביטוי אישי. הערים המצוירות ממעוף הציפור מקבלות תפנית הגובלת באבסטרקט, רמיזות של עבודת סכין מיומנת יוצרות תוואי נוף קסומים, הבתים הקטנים הצומחים מתוך השדות ופסגות הגבעות לובשים צורה נעימה לעין ומזמינה. נופי הים המופלאים שלה המצויירים במיומנות משרים רוגע וגעגוע בו זמנית. יכולתה לתרגם את מראה עיניה לציור פיזי נובעת מכשרון גדול ומיומנויות אשר נרכשו במשך שנים ארוכות.

ערי האדם הלבנות אשר הצטברו עם הזמן והפכו לגוף עבודות העומד בפני עצמו הזכירו לי במבט ראשון את הצייר מוריס אוטרילו אשר נאבק עם הצבע הלבן כדי להפיק ממנו את כל הגוונים האפשריים של צבעי הקירות בפאריז. כמוהו גם אהובה מצליחה לגוון את הלבן הבהק ולהפכו לתת - גוונים המתארים מציאות או מציאות אפשרית. סדרת עבודות זו אשר החלה בהשראת ימי ילדותה המוקדמים בתל אביב הקטנה הלכה והתפתחה, התרחקה קצת מהמציאות והפכה לערים ימתיכוניות קסומות המזכירות את הערים הקיימות כמו כרמונה אשר בספרד - מראשונות ערי האדם המיושבות וכמובן סנטורני המופלאה.

חנה ברק אנגל

